<u>Analizy przestrzenne</u> - zbiór działań na jednej bądź kilku warstwach informacyjnych SIP, przeprowadzonych w oparciu o przyjęty algorytm badania zjawiska, w celu uzyskania wyników analizy w postaci liczb, zestawień tabelarycznych geometrii i/lub nowych warstw informacyjnych.

<u>Analizy przestrzenne</u> - zbiór procedur, których wynik działania zależy od położenia danych wejściowych w przestrzeni (jeśli zmieni się lokalizacja danych, zmianie ulegnie wynik analizy)

<u>Analizy przestrzenne</u> stanowią istotę systemu informacji przestrzennej, umożliwiają zamianę danych na użyteczną informację, wspomagają nasze możliwości percepcji, umożliwiając odkrycie prawidłowości, trendów czy anomalii, które bez nich nie zostałyby zauważone.

Istnieją różnorodne klasyfikacje analiz przestrzennych:

Analizy pionowe – badające zależności obiektów i zjawisk odnoszące się do różnych powierzchni elementarnych, znajdujących się na różnych warstwach informacyjnych (np.: zgodność roślinności rzeczywistej z siedliskiem)

vater roads soils elevation

Analizy poziome - badające zależności i zjawiska w ramach jednej warstwy informacyjnej (np.: sąsiedztwo, kształt granicy, znalezienie najkrótszej drogi)

Istnieją różnorodne klasyfikacje analiz przestrzennych

Analizy przestrzenne

- · zapytania do bazy danych,
- · pomiary,
- · przekształcenia,
- statystyki i charakterystyki opisowe,
- modelowanie (w tym optymalizacja i symulacja)

- nie następuje żadna zmiana danych, a wyszukiwane są jedynie dane spełniające odpowiednie kryteria

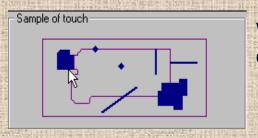
Zapytania do bazy danych:

- poprzez atrybut,
- poprzez lokalizację.

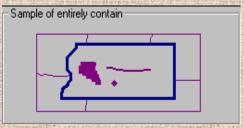
podział

	Przez lokalizację	Przez atrybut		
Proste	Co znajduje się we wskazanym miejscu?	Gdzie znajdują się obiekty o wybranym atrybucie?		
Złożone	Gdzie znajdują się obiekty w określonych relacjach?			

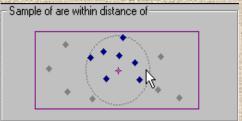
przez lokalizację, złożone – relacje przestrzenne

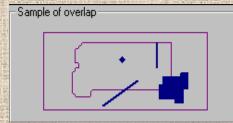
Wszystkie **p**₁ mające część wspólną z **p**₂

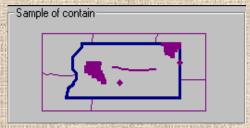
Wszystkie **p**₁
zawierające się
w całości w **p**₂

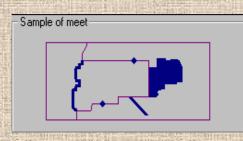
Wszystkie **p**₁ w odległości *d* od **p**₂

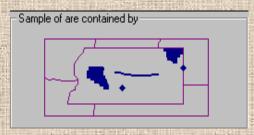
Wszystkie $\mathbf{p_1}$ mające część wspólną z $\mathbf{p_2}$ (bez uwzględnienia krawędzi)

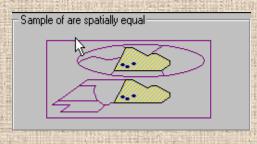
Wszystkie **p**₁ zawierające **p**₂

Wszystkie **p**₁ mające wspólny krawędź z **p**₂

Wszystkie $\mathbf{p_1}$ zawarte w $\mathbf{p_2}$

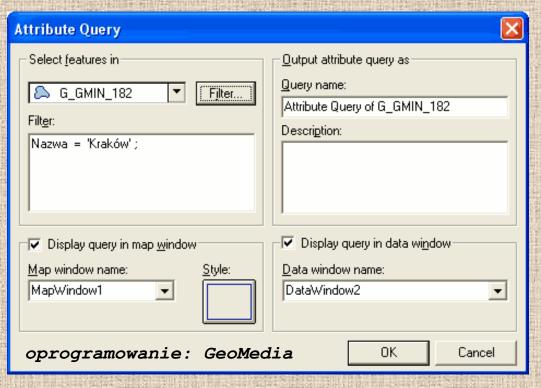
Wszystkie **p**₁ o tym samym kształcie i lokalizacji co **p**₂

wektorowy model danych

oprogramowanie: GeoMedia

przez atrybut, proste

	Przez lokalizację	Przez atrybut Gdzie znajdują się obiekty o wybranym atrybucie?		
Proste	Co znajduje się we wskazanym miejscu?			
Złożone Gdzie znajdują się obiekty w określonych relacjach?		Jakie obiekty spełniają zdefiniowane warunki?		

wektorowy model danych

przez atrybut

W wektorowym modelu danych zapytania atrybutowe są realizowane poprzez SQL (Structured Query Language)

SQL (ang. Structured Querry Language)

Struktura zapytania w SQL

SELECT - definiujemy co wybieramy (działa jak filtr): kolumna, pole, wszystkie kolumny: *,tabela,* lub nazwy pól, kolumn

FROM - nazwa tabeli

WHERE - warunek wyboru, używany jako filtr

warunki: >, <, =, >=, =<, IS NULL

logiczne: AND, OR, NOT

LIKE: WHERE nazwa LIKE 'kowal*'

ORDER BY pole DESC - malejąco

ASC - rosnąco

Wybór – najczęściej używana instrukcja języka SQL.

Proste zapytanie składa się z trzech podstawowych składników:

- ·wyrażenia SELECT ... FROM,
- •klauzuli WHERE
- klauzuli ORDER BY.

Nazwy pól, jakie zapytanie ma zwracać, są wpisane po słowie kluczowym SELECT, a tabele, do których pola te należą – o słowie FROM. Następnie do jednego lub większej liczby pól możemy zastosować kryteria wyboru wpisane w klauzuli WHERE, a wyniki posortować według zawartości dowolnego pola (lub pól) stosując klauzulę ORDER BY.

Np. Jaki jest czynsz wszystkich mieszkań o powierzchni > 100m2?

Zapytanie w SQL

SELECT Powierzchnia, Czynsz

FROM Mieszkanie

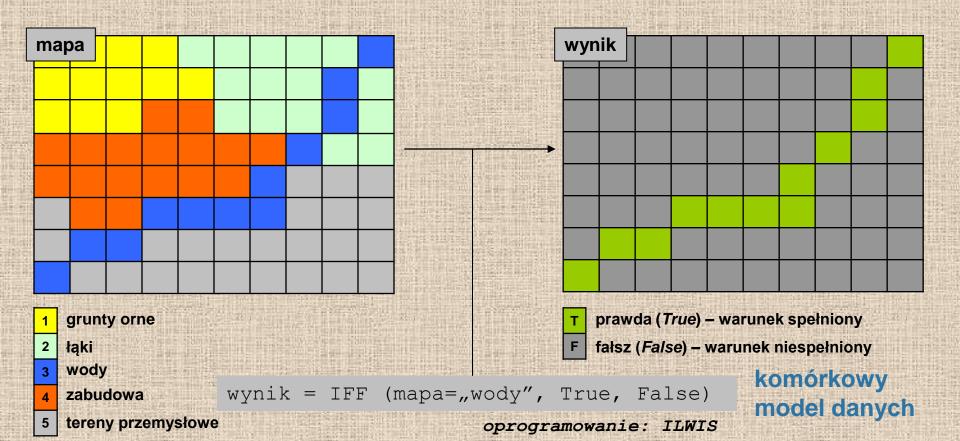
WHERE Powierzchnia >= 100

ORDER BY Czynsz ASC

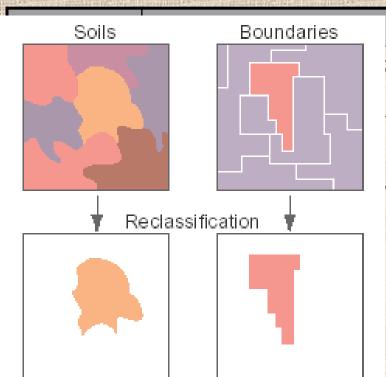
przez atrybut, proste

Tego typu operacje noszą nazwę <u>reklasyfikacji</u>. Prowadzi ona do ograniczenia ilości informacji, poprzez zmianę atrybutów pikseli.

W najprostszym przypadku reklasyfikacja realizuje proste zapytania atrybutowe dając na wyniku mapę "dwustanową" (np. <u>prawdę/fałsz</u> lub 0/1).

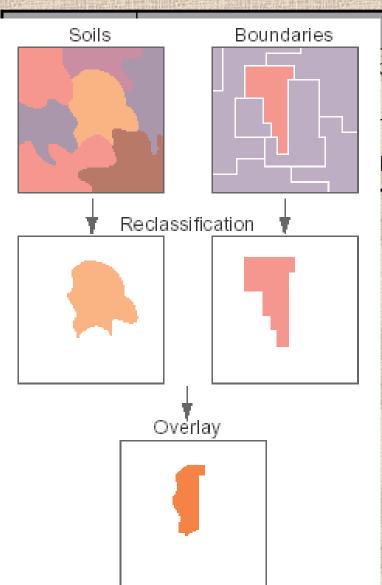
przez atrybut, złożone

	Przez atrybut
azanym	Gdzie znajdują się obiekty o wybranym atrybucie?
kty h?	Jakie obiekty spełniają zdefiniowane warunki?

Pracując na komórkowym modelu danych pytania realizujemy za pomocą zapytań atrybutowych (reklasyfikacji)...

przez atrybut, złożone

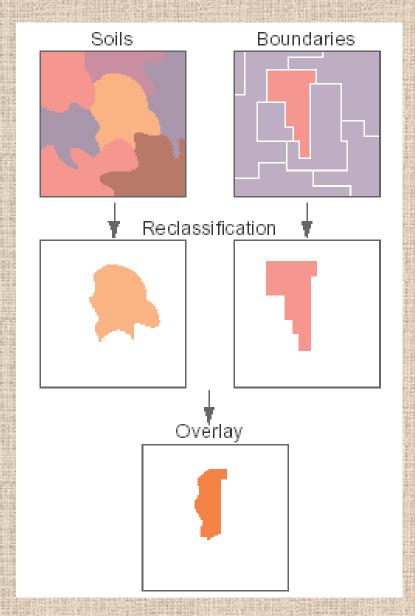

	Przez atrybut
azanym	Gdzie znajdują się obiekty o wybranym atrybucie?
kty h?	Jakie obiekty spełniają zdefiniowane warunki?

Pracując na komórkowym modelu danych pytania realizujemy za pomocą zapytań atrybutowych (reklasyfikacji)...

...a ich wyniki łączymy "nakładając" na siebie obrazy (ang. overlay) tj. za pomocą operacji logicznych lub operacji algebraicznych, poszukuje się części wspólnej, czyli komórek spełniających oba zapytania

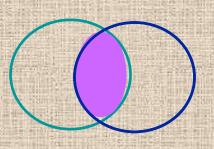
przez atrybut, złożone

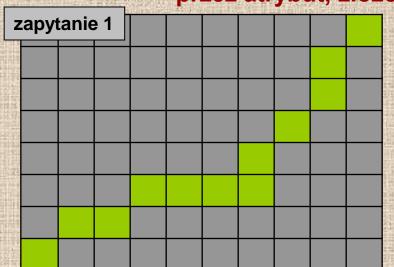
Część wspólna jest realizowana poprzez:

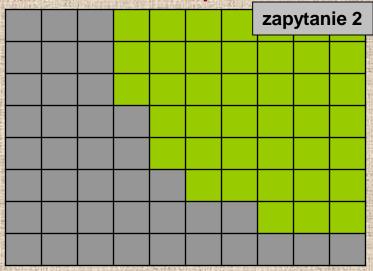
- warunek logiczny "i" ("and")
- działanie arytmetyczne iloczyn "*"

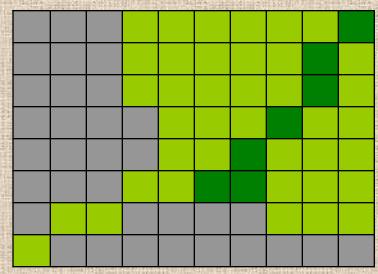
Jest to przykład wykorzystania tzw. algebry boolowska (logicznej)

przez atrybut, złożone - "nakładanie" map

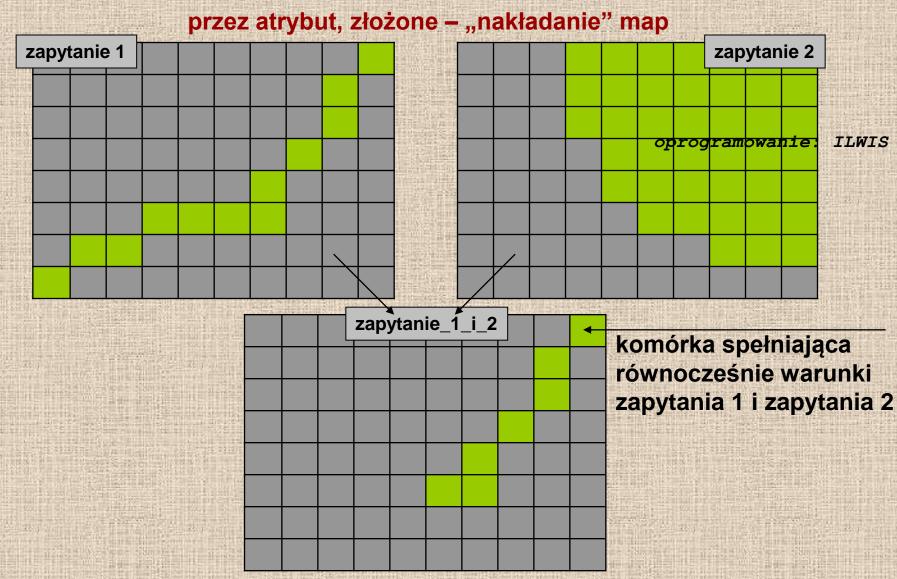
przez atrybut, złożone – "nakładanie" map

komórka spełniająca równocześnie warunki zapytania 1 i zapytania 2

komórka spełniające jeden z warunków tj. zapytanie 1 lub zapytanie 2

> komórkowy model danych

komórka nie spełniająca żadnego z warunków tj. ani zapytania 1 ani zapytania 2

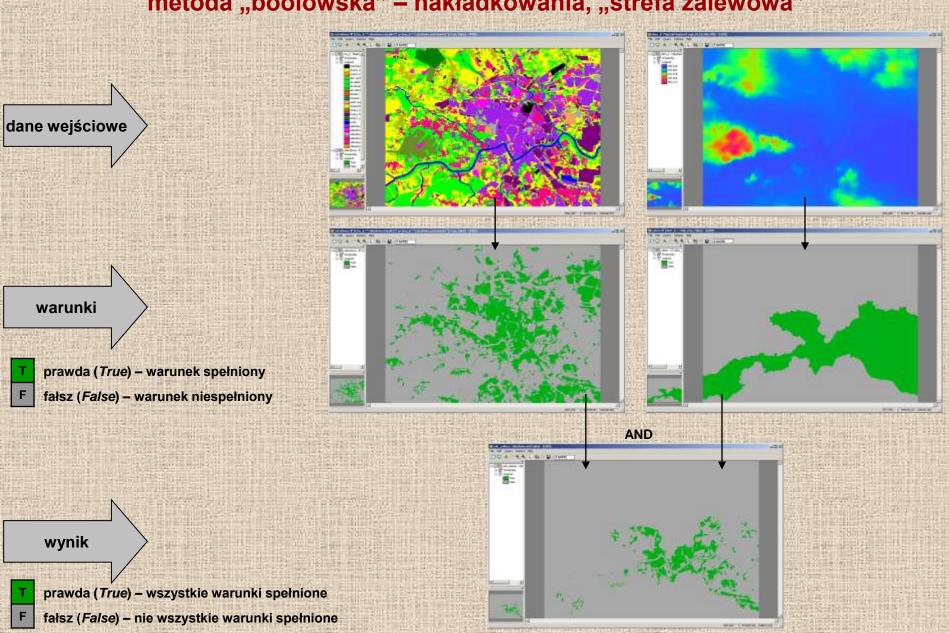

prawda (*True*) – warunek spełniony

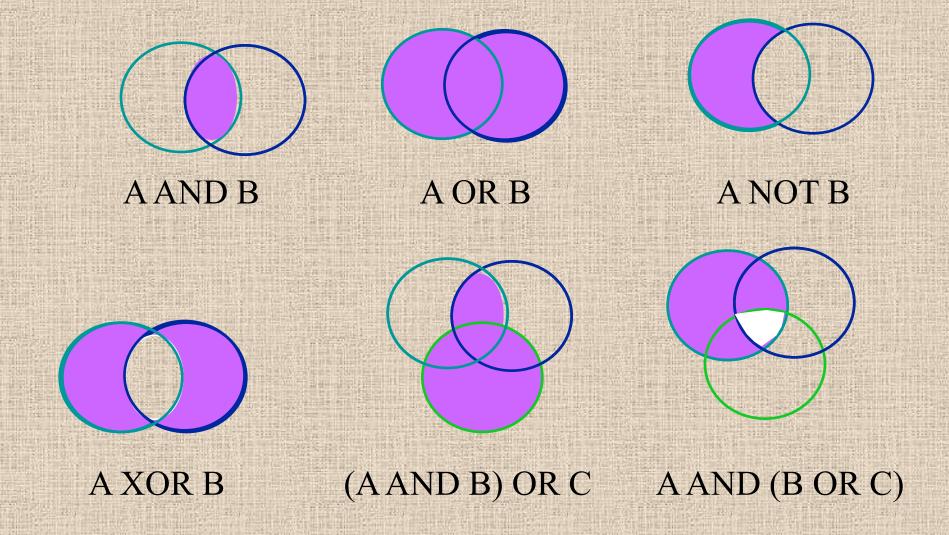
fałsz (False) – warunek niespełniony

Analizy przestrzenne – przykłady

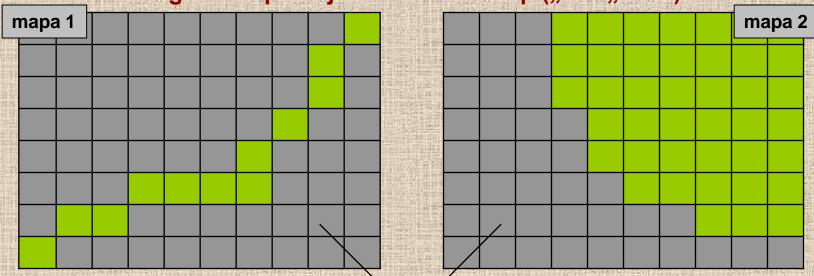
metoda "boolowska" – nakładkowania, "strefa zalewowa"

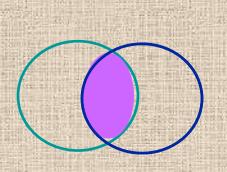

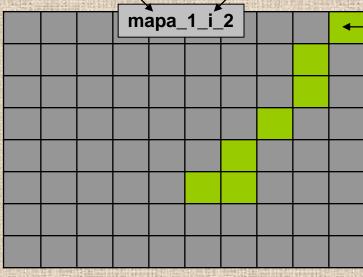
Boolean Operators

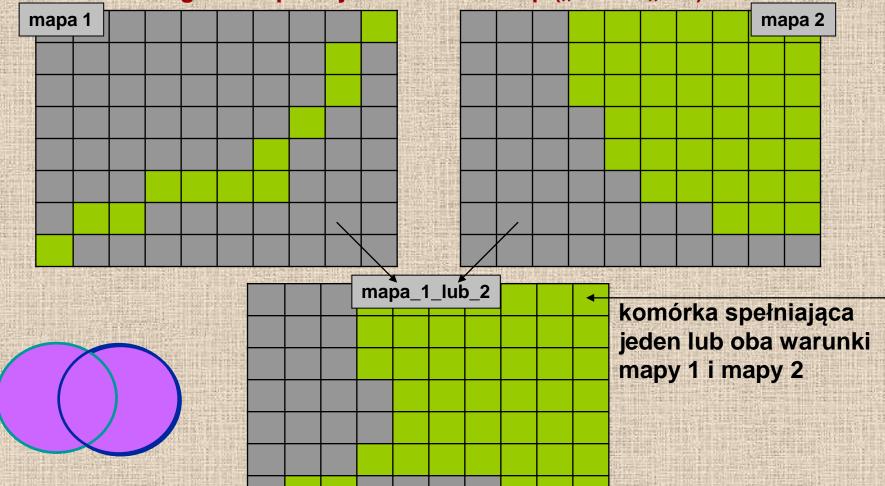

komórka spełniająca równocześnie warunki mapy 1 i mapy 2

prawda (True) – warunek spełniony

fałsz (False) – warunek niespełniony

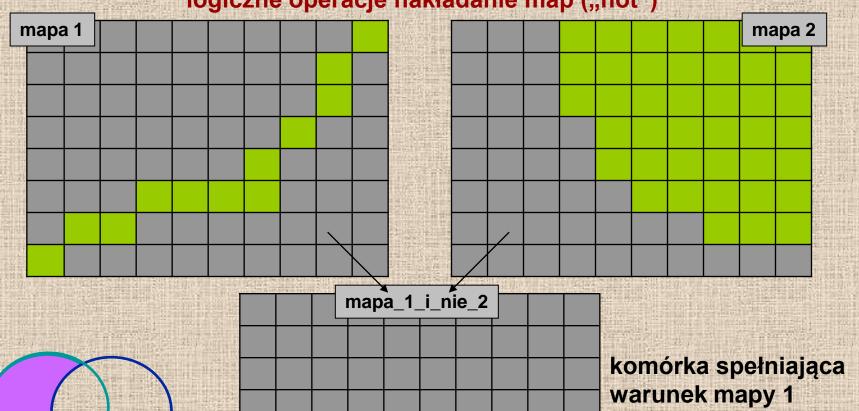

prawda (True) – warunek spełniony

fałsz (False) – warunek niespełniony

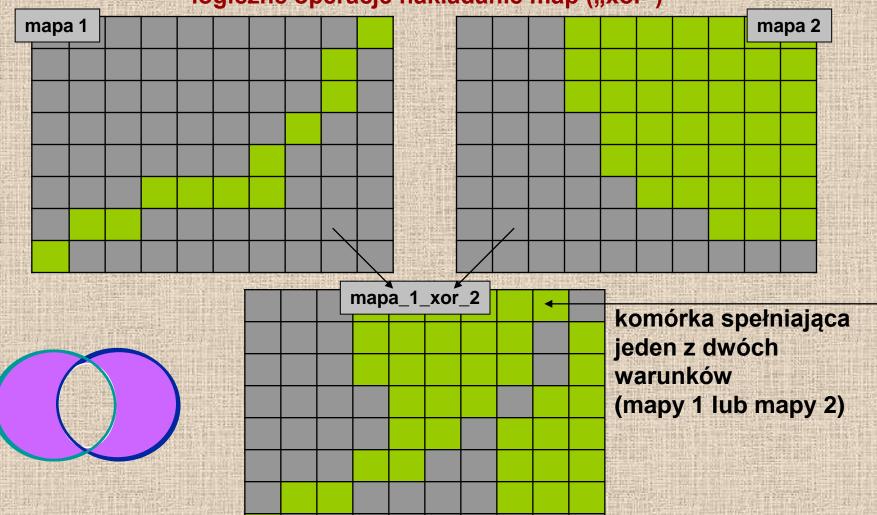
mapa_1_I_nie_2

komórka spełniająca warunek mapy 1 i nie spełniająca warunku mapy 2

prawda (*True*) – warunek spełniony

fałsz (False) – warunek niespełniony

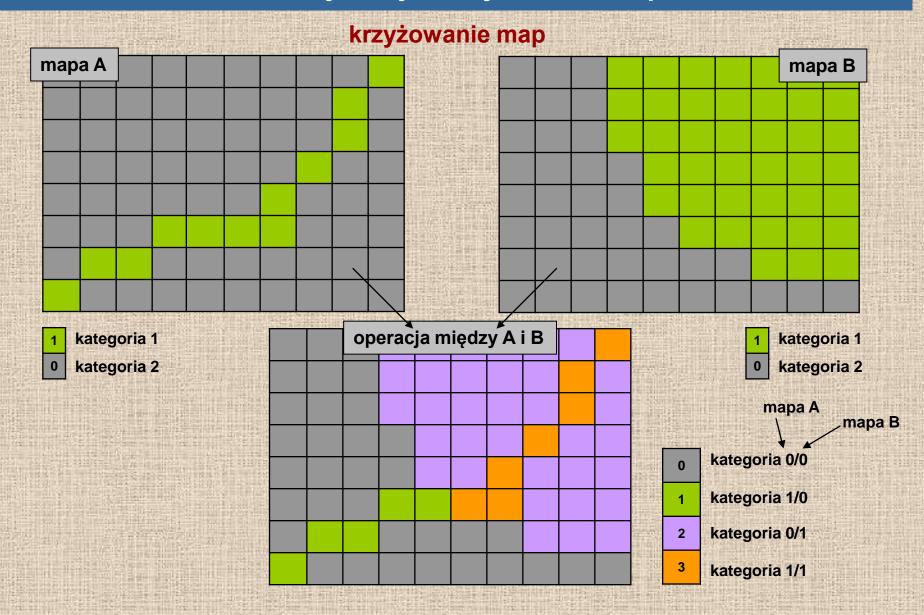

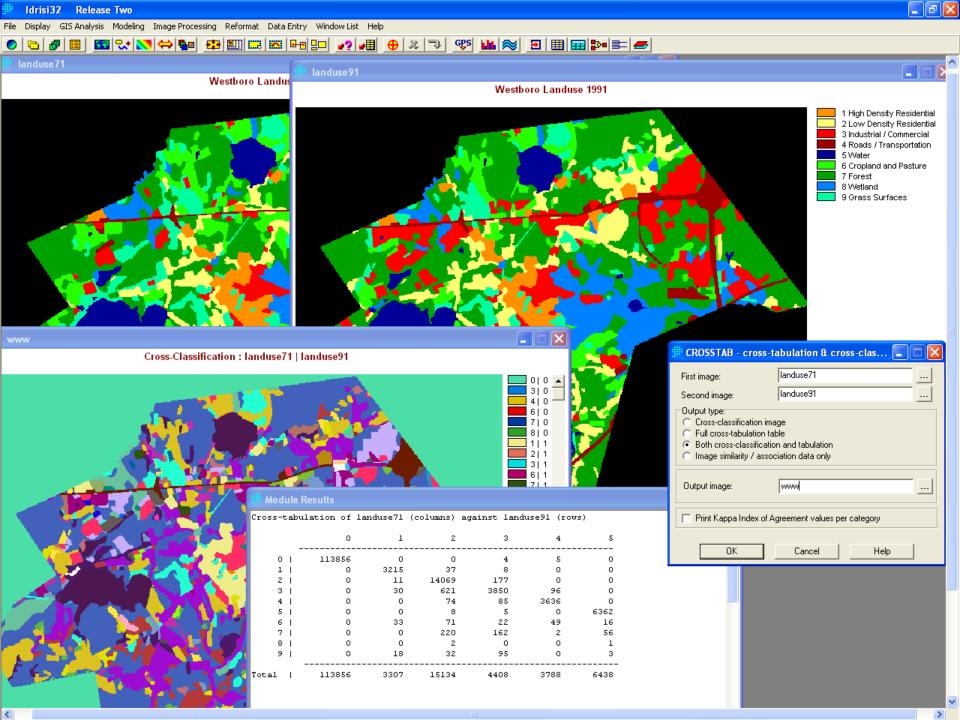

prawda (*True*) – warunek spełniony

fałsz (False) – warunek niespełniony

Reklasyfikacja i krzyżowanie map

Analizy przestrzenne – przykłady: modelowanie erozji

wykorzystanie krzyżowania map

	Klasy nachyleń terenu					
Podatność gleb na spłukiwanie	do 3 º	3-6°	6-10°	10-15°	powyżej 15°	
	Stopnie nasilenia erozji					
Gleby lessowe i lessowate (ls), pyłowe (pł), pyłowe wodnego pochodzenia	1	2	3	4	5	
Piaski luźne (pl), gleby piaszczyste (p), rędziny kredowe (k) i jurajskie (j)	1	1;2	2;3	3;4	5	
Piaski słabogliniaste (ps), gliniaste (pg), kompleks piasków gliniastych i słabogliniastych (pgs), gleby żwirowe (ż), rędziny trzeciorzędowe (tr) i starszych formacji geologicznych (ts)	i	1;2	2;3	3;4	4;5	
Gleby lekkie – gliny piaszczyste i piaski naglinowe (gl), gleby średnie (gs), gliniaste (g), wytworzone ze skał osadowych o spoiwie węglanowym – niewapiennych		1	2	3	4;5	
Gleby ciężkie (gc), ilaste (i), skaliste – skały (sk), szkieletowe (sz), wytworzone ze skał o spoiwie niewęglanowym (Θ), wytworzone ze skał krystalicznych (Δ), torfy niskie (n), przejściowe i wysokie (v)		1	1;2	2;3	3;4;5	

[•]w przypadku podanych jednocześnie dwóch stopni zagrożenia erozją podaje się przy opadzie poniżej 600 mm mniejszy stopień, a przy opadach powyżej 600 mm — większy;

[•]dla utworów glebowych grupy piątej na terenie o spadku > 15° przyjmuje się: przy opadach do 600 mm trzeci stopień nasilenia erozji, przy opadach 600-800 mm – czwarty, a przy opadach > 800 mm – piąty

Pomiary:

- analizy, w których wyznaczane są proste charakterystyki geometryczne obiektów (np. długość, pole powierzchni, kształt)

Pomiary odległości – wybrane aspekty:

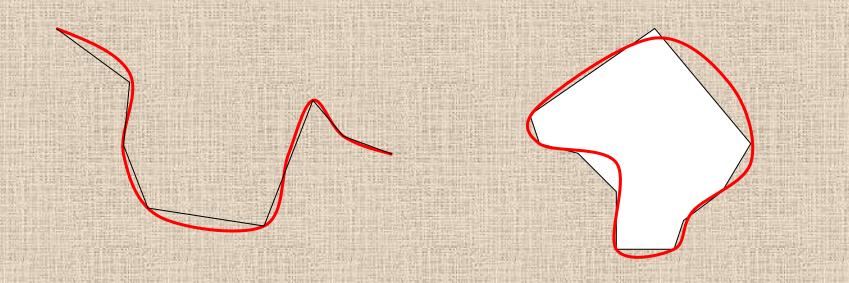
Kwestia wyboru metryki, czyli zasady wyznaczania odległości pomiedzy punktami, np.:

- metryka pitagorejska,
- metryka "San Francisco",
- metryka sferyczna.

Pomiary odległości – wybrane aspekty:

Problem różnicy pomiędzy rzeczywistą długością krzywej a długością jej cyfrowej reprezentacji

Pomiary odległości – wybrane aspekty:

Różnica długości pomiędzy krzywą biegnącą po powierzchni terenu a jej rzutem na płaszczyznę odniesienia

Przekształcenia:

- operacje, w których dane przestrzenne ulegają zmianie w wyniku zastosowania operatorów geometrycznych, arytmetycznych lub logicznych

Reklasyfikacja

- Umożliwia dokonywanie zmian atrybutów obiektów znajdujących się na wybranej warstwie
- -Może być oparta na atrybutach (również z wykorzystaniem ich porównywania) lub na topologii

Przykłady:

- -Redukcja ilości klas obiektów (np. Pokrycia terenu)
- Podział na klasy powyżej i poniżej jakiejś wartości
- Obszary na różnych brzegach rzeki (topologia)

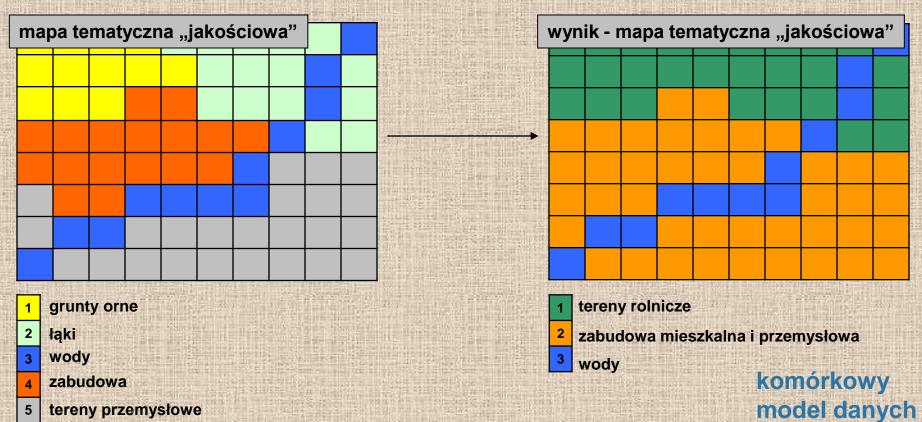
Reklasyfikacja i krzyżowanie map

reklasyfikacja - wprowadzenie

Reklasyfikacja zmienia atrybuty pikseli. Zazwyczaj prowadzi ona do ograniczenia ilości informacji.

Na wyniku otrzymuje się zestaw atrybutów, ograniczony do przydatnych dla użytkownika w ramach realizacji konkretnego zadana.

Wynikiem może być... nowa mapa tematyczna "jakościowa"

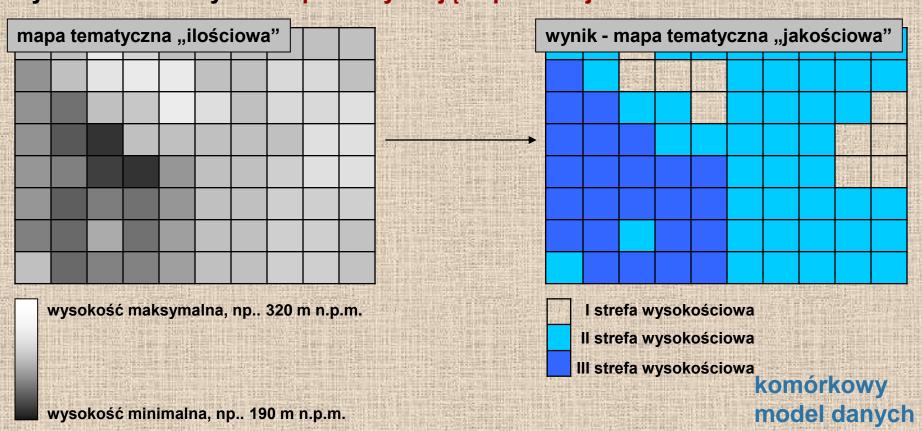
Reklasyfikacja i krzyżowanie map

reklasyfikacja - wprowadzenie

Reklasyfikacja zmienia atrybuty pikseli. Zazwyczaj prowadzi ona do ograniczenia ilości informacji.

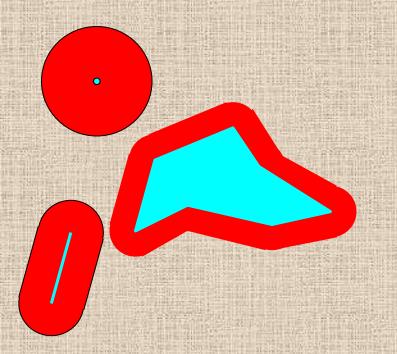
Na wyniku otrzymuje się zestaw atrybutów, ograniczony do przydatnych dla użytkownika w ramach realizacji konkretnego zadana.

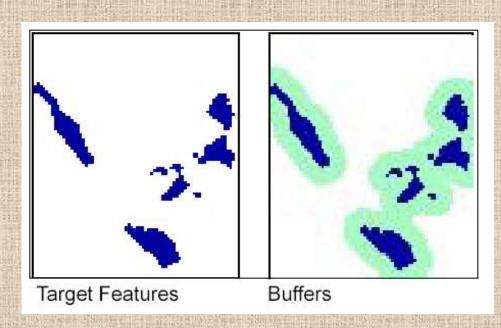
Wynikiem może być... mapa klasyfikująca pewne zjawisko

Buforowanie

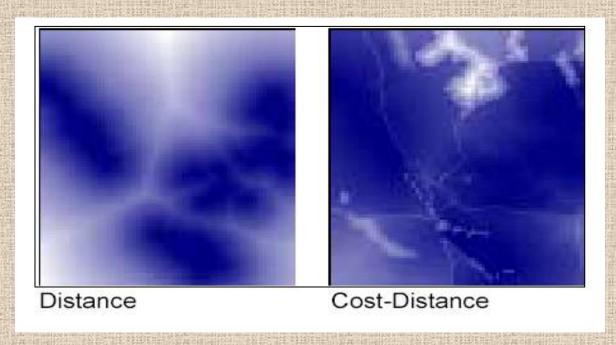
- Umożliwia tworzenie nowych obiektów znajdujących się w określonej odległości od obiektu analizowanego

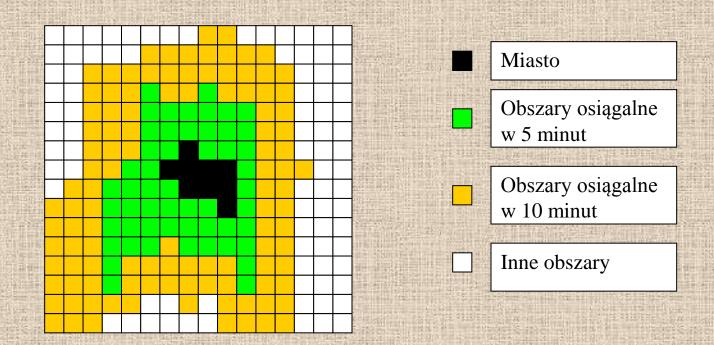
Buforowanie

- Możliwe jest również modyfikowanie odległości od obiektu przy użyciu dodatkowej informacji (np. zawartej na tzw. "mapie tarcia" (*friction layer*) lub jako dodatkowy atrybut w bazie danych)
- W efekcie możemy zastąpić odległość innymi zmiennymi, np. czasem dotarcia.

Buforowanie

- Możliwe jest również modyfikowanie odległości od obiektu przy użyciu dodatkowej informacji (np. zawartej na tzw. "mapie tarcia" (friction layer) lub jako dodatkowy atrybut w bazie danych)
- W efekcie możemy zastąpić odległość innymi zmiennymi, np. czasem dotarcia.

Operatory odległości

obliczanie dostepności – izochrony, najszybsze ścieżki

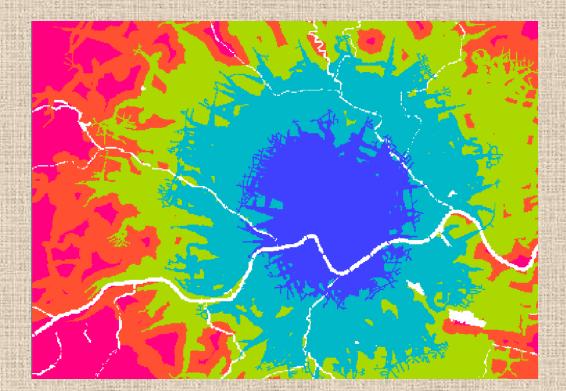
Etap I modelowanie prędkości przemieszczania się (mapa "tarcia")

Etap II wyznaczenie punktu startu obliczeń

Etap III obliczenie skumulowanego czasu przemieszczania się (mapa "kosztów")

Etap IV przeliczenie "kosztów" na jednostki czasu, reklasyfikacja do stref

Kategoria	Rodzaj dróg	Modelowanie	
		Tarcie	Km/h
0.	poza drogami	20	3
1.	krajowe	2 1	60
2.	wojewódzkie	ii 1. 1. 1.	60
3.	drugorzędne	1	60
4.	ul. wojewódzkie	1	60
5.	ulice	ĭ	60
6.	polne	20	3
7.	przesieki	20	3
8.	inne (aleje spacerowe)	20	3
9.	autostrada i obwodnica	1	60
10.	ulice w I obwodnicy	20	3
11.	kraj. i ul. woj. w I i II	1	60
12.	ulice w II obwodnicy	1	60
13.	strefy "korków"	1	60

Operatory odległości

projektowanie przebiegu inwestycji liniowych (minimalizacja kosztów)

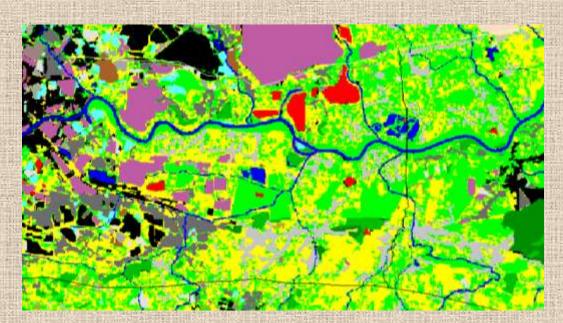
Etap I modelowanie kosztów budowy i barier inwestycji (mapa "tarcia")

Etap II wyznaczenie punktu startu obliczeń

Etap III obliczenie skumulowanego kosztu budowy (mapa "kosztów")

Etap IV wyznaczenie "najtańszego" połączenia (ścieżka")

Etap V opcjonalnie: przeliczenie "kosztów" na jednostki, profile "kosztów"

Interpolacja przestrzenna ma na celu określenie wartości zmiennej, w punkcie w którym nie była ona zmierzona.

Przykładowe zastosowania:

- opracowanie NMRT,
- · opracowanie map pola opadu, rozkładu temperatury, itp.,
- · resampling danych rastrowych,
- opracowanie map izoliniowych

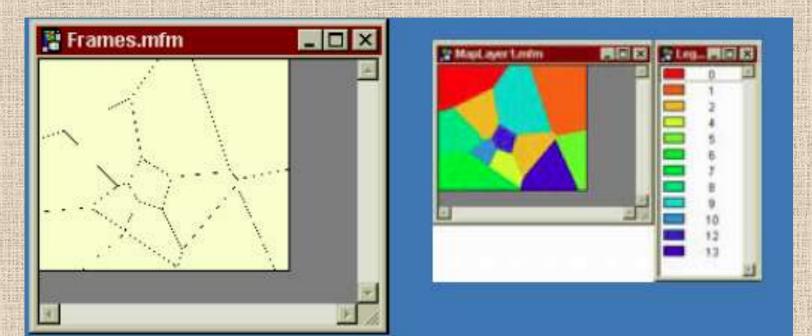
Poligony Thiessen'a lub Voronoi'a

Poligony są zdefiniowane granicami o równych odległościach od zadanego zbioru danych punktowych. Charakterystyczną właściwością tych poligonów jest to, że ich granice znajdują się dokładnie w środku odległości między sąsiadującymi punktami.

Granice definiują "obszar wpływu" dla każdego punktu. Na przykład punktami mogą być lokalizacje punktów pomiaru opadu, a granice poligonów definiują w tym przypadku tzw. "wieloboki równego zadeszczenia" (oryginalne zastosowanie Thiessen'a).

Zaleta: prostota obliczeń

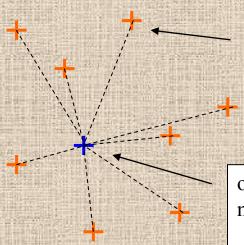
Wada: skokowa zmiana wartości zmiennej na granicy wieloboku

Metoda odwrotnych odległości

Nieznana wielkość zmiennej w dowolnym punkcie szacowana jest poprzez obliczenie średniej ważonej z obserwacji w otoczeniu.

Wagi obserwacji jest odwrotnie proporcjonalna do odległości pomiędzy punktem pomiarowym a punktem interpolowanym.

punkt iokreślona lokalizacja \mathbf{u}_i znana wartość zmiennej z_i waga w_i odległość d_i

określona lokalizacja **u** nieznana (interpolowana) wartość zmiennej z(u)

$$z(u) = \sum_{i} w_{i} z_{i} / \sum_{i} w_{i}$$

Średnia ważona

$$w_i = 1/d_i^n$$

Waga zmniejsza się z odległością

Metoda odwrotnych odległości

Zalety: stosunkowo łatwa do oprogramowania

Wady: Interpolowane wartości muszą mieścić się w zakresie określonym przez punkty pomiarowe

Interpolator dokładny, tzn. wartość określana w punkcie pomiarowym rowna jest wartości pomierzonej w tym punkcie.

Kriging

Metoda o mocnych podstawach geostatystycznych.

W metodzie tej najpierw dokonuje się rozpoznania prawidłowości w rozkładzie przestrzennym danych pomiarowych, a następnie prawidłowości te wykorzystuje w interpolacji.

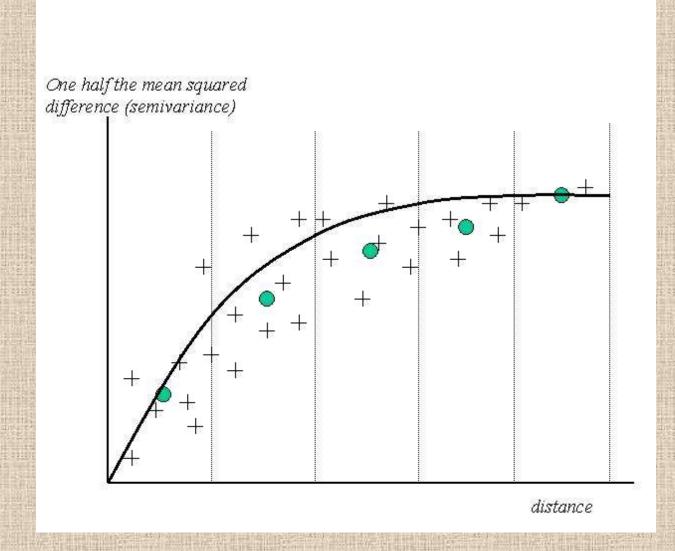
Podobnie jak w metodzie odwrotnych odległości w krigingu zakłada się, iż im bliżej siebie położone są punkty pomiarowe, tym bardziej podobne powinny być dokonywane w nich obserwacje. Dlatego też większą wagę należy przypisywać obserwacjom bliższym niż dalszym.

Pierwszym etapem analizy geostatystycznej jest uzyskanie wariogramu eksperymentalnego (empirycznego). Wariogram jest miarą zmienności przestrzennej danych. W praktyce najczęściej używaną funkcją jest semiwariogram. Tradycyjny semiwariogram Matherona ma postać:

$$\hat{\gamma}(h) = \frac{1}{2N(h)} \sum_{\alpha=1}^{N(h)} [z(u_{\alpha}) - z(u_{\alpha} + h)]^2$$

gdzie: N(h) – ilość par punktów pomiarowych oddalonych o h.

Kriging

Semiwariogram. Krzyże reprezentują pary punktów. Koła są średnimi ważonymi wewnątrz określonych przedziałów odległości. W punkty te wpasowywana jest krzywa, której postać opisana jest jednym ze stosunkowo niewielkiej liczby zaproponowanych w tym celu równań (tzw. semiwariogram teoretyczny).

Kriging

Etapy postępowania:

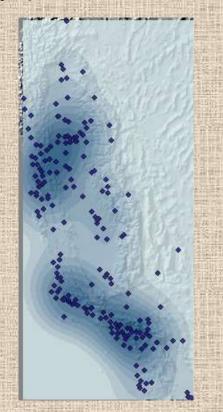
- 1. Analiza danych pomiarowych w celu określenia postaci semiwariogramu.
- Oszacowanie interpolowanej wartości jako średniej ważonej, z wykorzystaniem wag otrzymanych na podstawie semiwariogramu.

Uwagi:

- Możliwe jest określanie semiwariogramów kierunkowych (obliczanych w określonym zakresie kątów kierunku).\
- Możliwe jest uwzględnienie tzw. efektu samorodka (nugget effect)
- Istnieje wiele wariantów krigingu.

Oszacowanie rozkładu gęstości

- Cel: opisanie poprzez ciągłą powierzchnię zbioru danych reprezentowanych przez obiekty dyskretne (np. gęstość zaludnienia, wystąpień zachorowań, itp.) (Interpolacja przestrzenna: oszacowanie wartości zmiennej o charakterze ciągłym)

Operatory sąsiedztwa (kontekstowe)

- Grupa narzędzi analitycznych stosowanych w modelu rastrowym
- Umożliwiają uzyskiwanie nowej warstwy tematycznej na podstawie informacji na warstwie istniejącej i kontekstu (otoczenia rozważanego piksela)

Np. obliczanie nachylenia i ekspozycji z NMT, grupowanie

Operatory sąsiedztwa (kontekstowe)

W modelu rastrowym nachylenie i ekspozycja terenu obliczane są dla poszczególnych komórek na podstawie wysokości komórek w otoczeniu.

Stosowane mogą być różne algorytmy obliczeniowe.

Algorytm Rittera

Fleming M. D., Hoffer R. M.: *Machine processing of Landsat MSS data and DMA topographic data for forest cover type mapping*. LARS Technical Report 062879.Laboratory for Applications of Remote Sensing, Purude University, West Lafayette, Indiana, 1979

Zaprezentowana w formie algorytmu przez Rittera

Ritter P.: A vector-based slope and aspect generation algorithm. Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, 1987, 53(8)

$$Spadek_x = (Z1 - Z3) / (2 * L_x)$$

Spadek_y =
$$(Z4 - Z2) / (2 * L_y)$$

$$Spadek = (Spadek_x^2 + Spadek_y^2)^{-1/2}$$

Z 5	Z 2	Z 6
Z 1	Z 9	Z 3
Z 8	Z 4	Z 7

Z_i – wartość piksela (wysokość)

L_x – rozmiar piksela w kierunku wschód-zachód

 L_y – rozmiar piksela w kierunku północ-południe

Algorytm Horna

Horn B. K. P.: Hill shading and the reflectance map. Proceedings of the IEEE, 1981, 69(1)

Poszczególnym pikselom przypisywane są wagi proporcjonalne do odwrotności kwadratu odległości od piksela centralnego:

$$\begin{aligned} Spadek_x &= \left[(Z8 + 2*Z1 + Z5) - (Z7 + 2*Z3 + Z6) \right] / (8*L_x) \\ Spadek_y &= \left[(Z7 + 2*Z4 + Z8) - (Z6 + 2*Z2 + Z5) \right] / (8*L_y) \\ Spadek &= \left(Spadek_x^2 + Spadek_y^2 \right)^{-1/2} \end{aligned}$$

Z 5	Z 2	Z 6
Z 1	Z9	Z 3
Z 8	Z 4	Z 7

Z_i – wartość piksela (wysokość)

L_x – rozmiar piksela w kierunku wschód-zachód

L_v – rozmiar piksela w kierunku północ-południe

Algorytm Sharpnacka i Akina

Sharpnack D. A., Akin G.: *An algorithm for computing slope and aspect from elevations*. Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, 1969, 35(3)

$$\begin{aligned} Spadek_x &= \left[(Z8 + Z1 + Z5) - (Z7 + Z3 + Z6) \right] / (6 * L_x) \\ Spadek_y &= \left[(Z7 + Z4 + Z8) - (Z6 + Z2 + Z5) \right] / (6 * L_y) \\ Spadek &= \left(Spadek_x^2 + Spadek_y^2 \right)^{-1/2} \end{aligned}$$

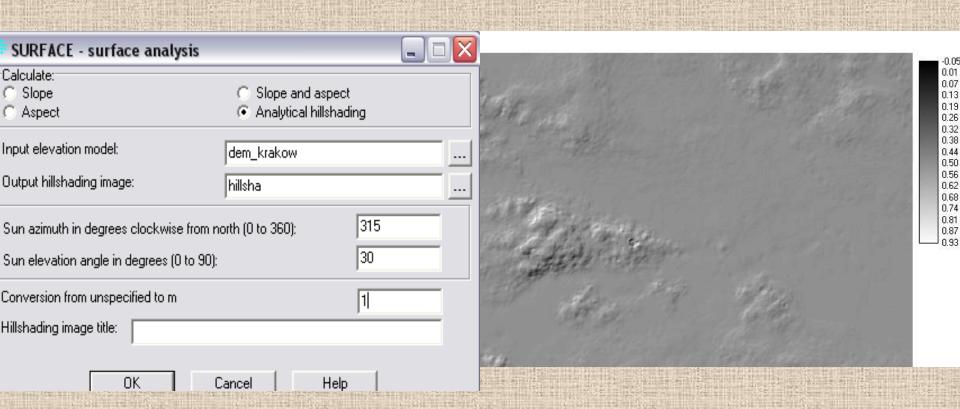
Z 5	Z 2	Z 6
Z 1	Z9	Z 3
Z 8	Z 4	Z 7

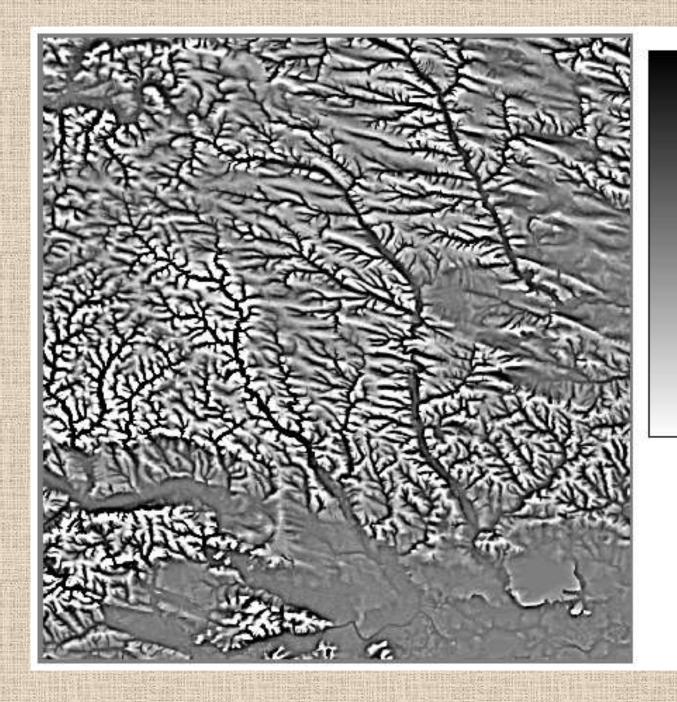
Z_i – wartość piksela (wysokość)

L_x – rozmiar piksela w kierunku wschód-zachód

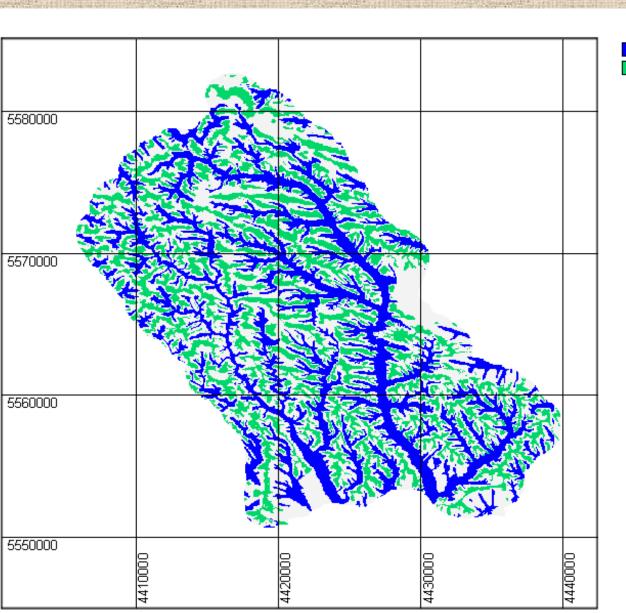
L_v – rozmiar piksela w kierunku północ-południe

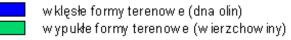
Symulacja oświetlenia

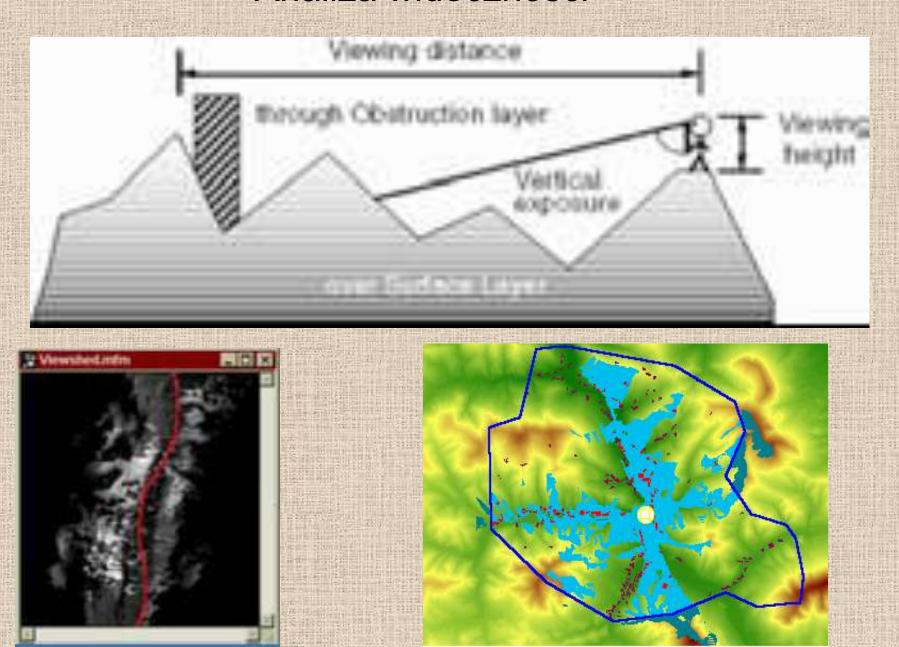

<-0.03 -0.03 -0.02 -0.02 -0.02 -0.01 -0.01 0.00 0.00 0.00 0.01 0.01 0.02 0.02 0.02 0.03 >=0.03

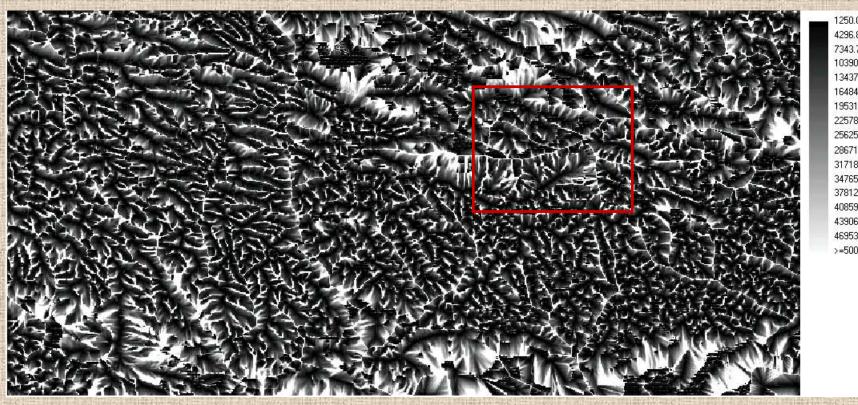
Analiza widoczności

Określenie kierunku spływu powierzchniowego

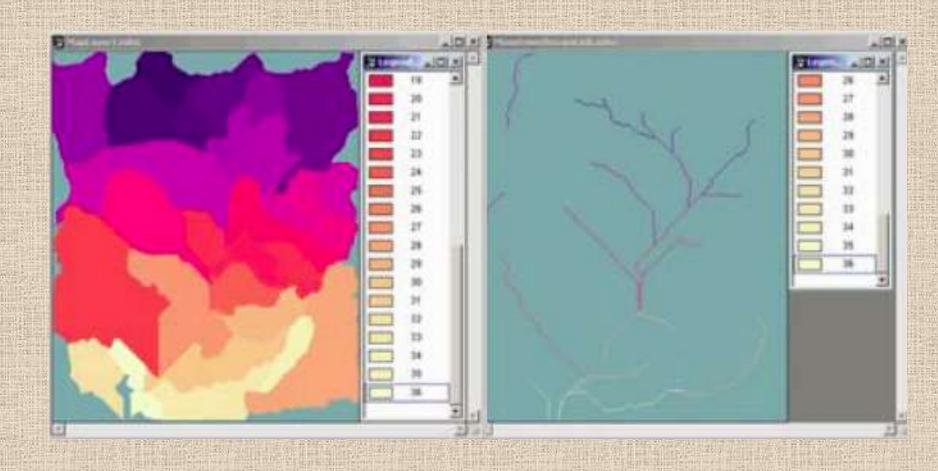

Algorytmy generujące sieć erozyjno-drenażową

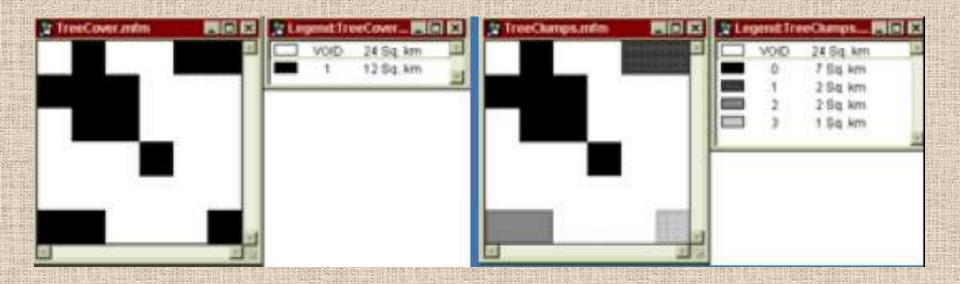

1250.00 4296.88 7343.75 10390,63 13437.50 16484.38 19531.25 22578.13 25625.00 28671.88 31718.75 34765.63 37812.50 40859.38 43906.25 46953.13 >=50000.00

Określenie zlewni cząstkowych

Grupowanie przestrzenne

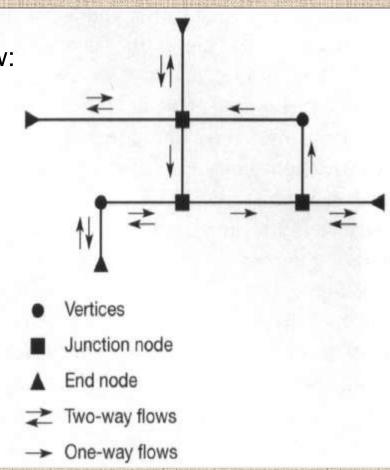

Analizy sieciowe (network analysis)

Sieci składają się z elementów dwu rodzajów: z krawędzi (linie) i z łączników (węzłów). Elementy te są powiązane topologicznie.

Wzdłuż krawędzi odbywa się przepływ różnych substancji, towarów, środków transportu, ludzi itp.

Łączniki występują na przecięciu dwu lub więcej krawędzi i pozwalają na przepływ pomiędzy różnymi krawędziami.

- analizy sieciowe mogą być przeprowadzane na danych wektorowych lub rastrowych
- węzły odzwierciedlają takie elementy przestrzeni jak skrzyżowania, węzłowe stacje kolejowe, puszki połączeniowe itp.,
- krawędzie (linie) są fragmentami dróg, rur, kabli.
- linie posiadają atrybuty kierunku oraz "oporu pozornego", które determinują opór właściwy korygujący "koszt" poruszania się po sieci (np. uliczny korek).

Przykładowe zadania:

- znalezienie optymalnego połączenia pod względem postawionych warunków, np. najkrótszej lub najszybszej drogi pomiędzy określonymi punktami;
- analiza lokalizacji czyli znalezienie najbliżej położonego obiektu (bank, szpital) od wskazanego miejsca;
- analiza alokacji czyli znalezienie wszystkich dróg oddalonych (W CZASIE LUB PRZESTRZENI) od punktu początkowego o zadaną wartość;
- analiza trasowania czyli wyznaczania optymalnej trasy przebiegającej przez n zadanych punktów.

Znalezienie najtańszej (optymalnej) drogi

 Koszt przebycia drogi zależy od rodzaju "oporu" który wybierze użytkownik – może nim być czas, odległość, lub wrażenia estetyczne

CZAS: 8 min

Długość: 4,6 km

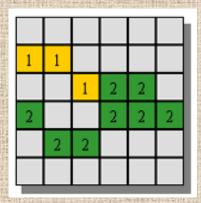

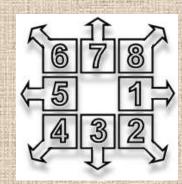
ODLEGŁÓŚĆ: 4,5 km

Czas: 9 min

Rastrowe analizy sieciowe

- linie oraz węzły muszą być przechowywane w oddzielnych warstwach
- sieć zbudowana z wykorzystaniem modelu rastrowego zawiera z reguły dużą ilość warstw.
- grid jest grafem przedstawiającym sieć, w której połączenia z jednego węzła mogą nastąpić w 8 kierunkach.

Znajdowanie najtańszej drogi przy pomocy modelu rastrowego

- Algorytm znajdowania drogi w modelu rastrowym jest podobny do modelu wektorowego.
- Aby znaleźć najkrótszą (najtańszą, najszybszą) drogę należy przygotować raster, który przedstawia skumulowany koszt (lub opór) przebycia drogi od jednej komórki do drugiej.
- Raster kosztów to kombinacja różnych gridów, które opisują różne atrybuty. Jest określany na drodze algebry map.

Analizy sieciowe na danych wektorowych i rastrowych podsumowanie

- Model wektorowy jest właściwszy dla analiz precyzyjnie określających kierunek przepływu między punktami (droga, rzeka, kabel telefoniczny, rura) - dyskretnymi elementami, głownie antropogenicznymi, których atrybuty stanowią kluczową rolę w określaniu całej sieci.
- Model rastrowy jest korzystniejszy w przypadku gdy problemem jest znalezienie drogi przez teren, gdzie nie znajdują się określone ścieżki oraz tam gdzie sieć nie składa się z wielu warstw i atrybutowo zdefiniowanych kierunków, co czyni proces modelowania znacznie bardziej złożonym.

Algebra map

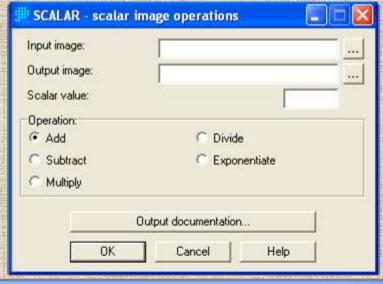
- Modyfikacja wartości atrybutu poprzez operację matematyczną z wykorzystaniem stalej (tzw. operacja skalarna: +, -, *, /, ^)
- Modyfikacja wartości atrybutu poprzez transformację matematyczną (np. sin, cos, log,..)
- Matematyczna kombinacja wartości atrybutów pochodzących z różnych warstw

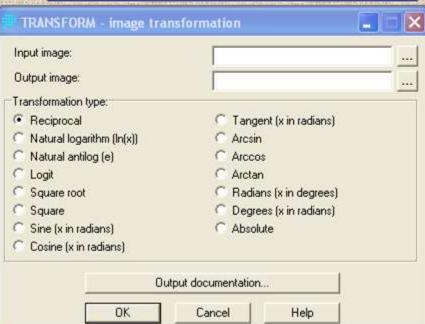
T = -0.005 * Z + 27

gdzie:

T – temperatura [°C]

Z – wysokość [m]

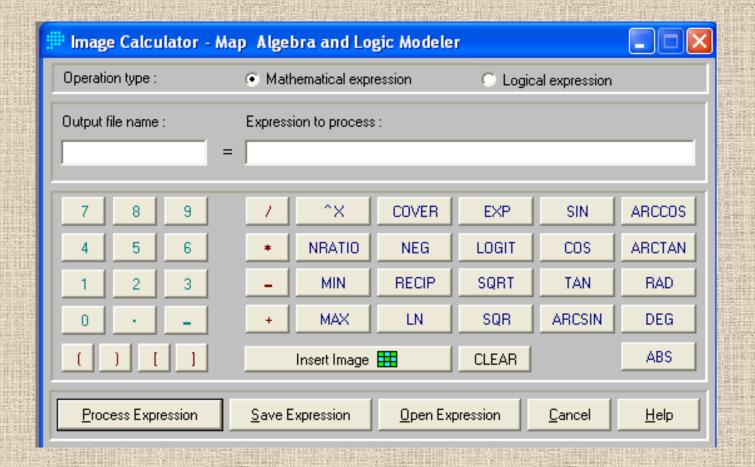

Algebra map

OVERLAY - image overlay	
First image:	200
Second image:	
Output image:	
Overlay options:	
First + Second	First to the power of the Second
C First - Second	C Minimum
C First * Second	C Maximum
C First / Second	First covers Second except where zero
← First - Second / First + Second	
	locumentation Cancel Help

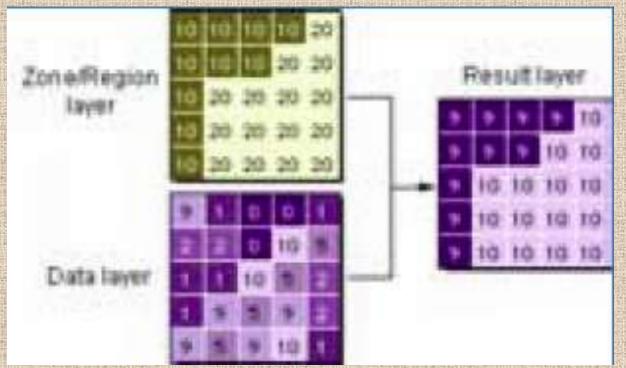
Algebra map

Statystyki i charakterystyki opisowe:

- celem tego rodzaju analiz jest opisanie zbioru danych za pomocą wskaźników liczbowych (w tym miar statystycznych)

Strefowe: Warstwa z danymi, które analizujemy w obrębie jakiegoś obiektu (warstwa "maski")

Parametry statystyczne:

- Średnia,
- Odchylenie standardowe,
- Maksimum
- •Minimum
- •.....

Lokalne: Jedna warstwa z danymi, które analizujemy w obrębie jakiegoś okna

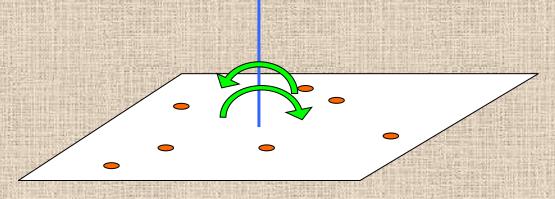
Parametry statystyczne:

- ·Średnia,
- Odchylenie standardowe,
- Maksimum
- •Minimum
- •.....

Za przestrzenny odpowiednik średniej można uważać centroid.

Położenie centroidu określa się obliczając średnią ważoną ze współrzędnych analizowanych punktów.

Centroid jest punktem równowagi płaszczyzny.

Średnia odległość od centroidu jest stosowana jako jedna z miar rozproszenia

Rozmieszczenie przestrzenne zjawisk jednorodnych

- Lokalizacje wypadków drogowych, przestępstw, zachorowań, itp.
 - Czy zjawiska mają tendencje do tworzenia skupisk przestrzennych (klastrów)?
 - Czy też ich występowanie ma charakter przypadkowy (losowy)?
 - A może występuje dyspersja (wystąpienie zjawiska w danym punkcie zmniejsza prawdopodobieństwo jego wystąpienia w sąsiedztwie)?

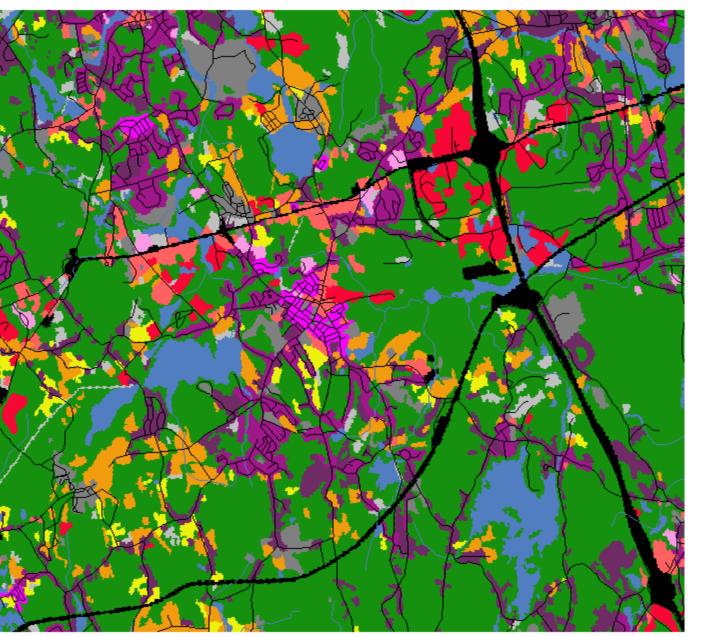
Ocena przydatności terenu

- Wykonywana w celu określenia ograniczeń i potencjalnych możliwości wykorzystania terenu
 - Ograniczenia i potencjały są zróżnicowane przestrzennie
 - Ograniczenia i potencjały zależą od wielu czynników

PRZYKŁAD

CEL: Określenie obszarów najbardziej przydatnych dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego

Landuse, Vicinity of Westborough, MA, USA

PRZYKŁAD

CEL: Określenie obszarów najbardziej przydatnych dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego

Różne interesy:

- Deweloperzy,
- •"Zieloni"
- Wladze (regulacje prawne)

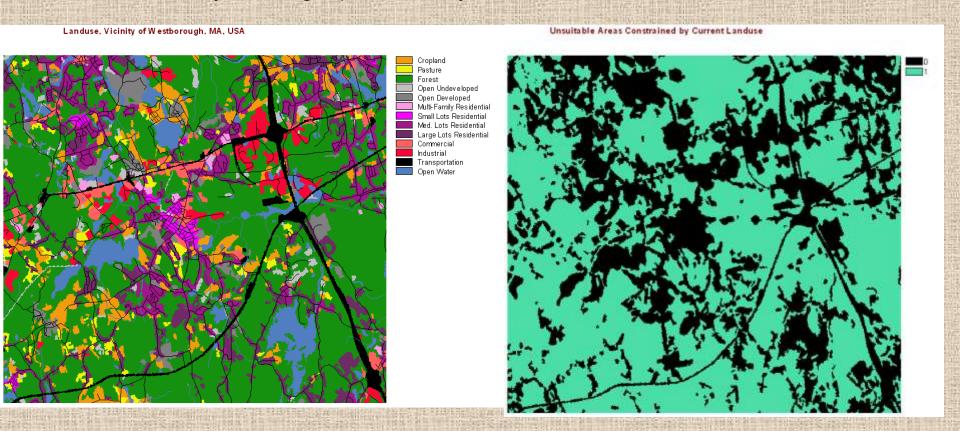
KROK 1: Określenie kryteriów

Ograniczenia:

1. Teren musi być polożony ponad 50 m od wody i mokradel

Ograniczenia:

2. Teren musi być niezagospodarowany

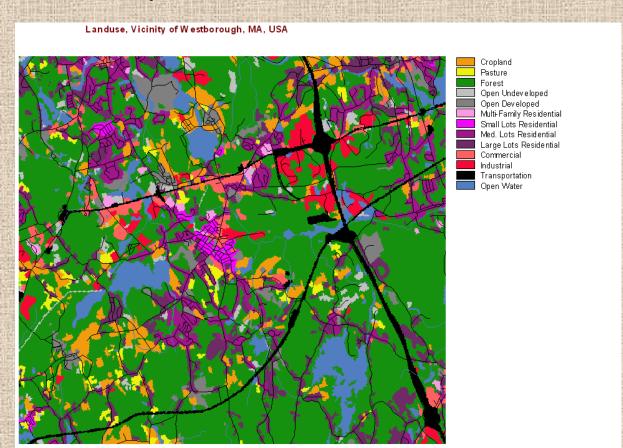

Czynniki:

- 1. Dotychczasowe użytkowanie
- 2. Odległość od dróg
- 3. Odległość od miasta
- 4. Nachylenie terenu
- 5. Odległość od wód i mokradeł
- 6. Bliskość obszarów zagospodarowanych

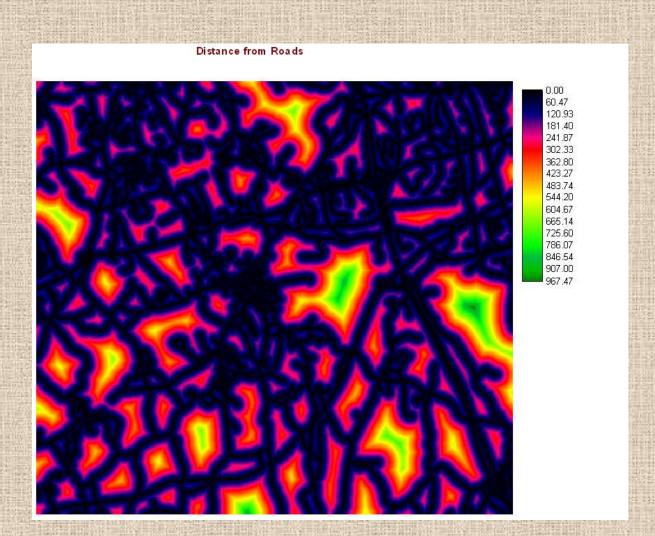
Czynniki:

1. Dotychczasowe użytkowanie

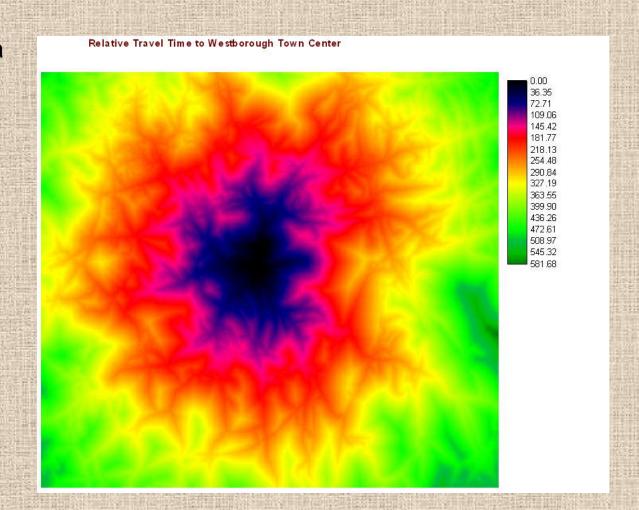
Czynniki:

1. Odległość od dróg

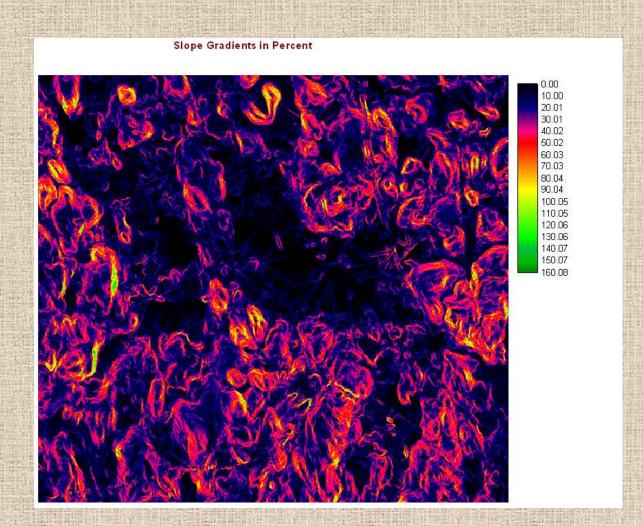
Czynniki:

1. Odległość od miasta

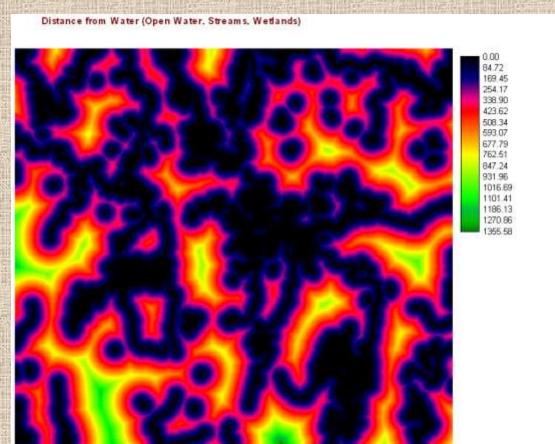
Czynniki:

1. Nachylenie terenu

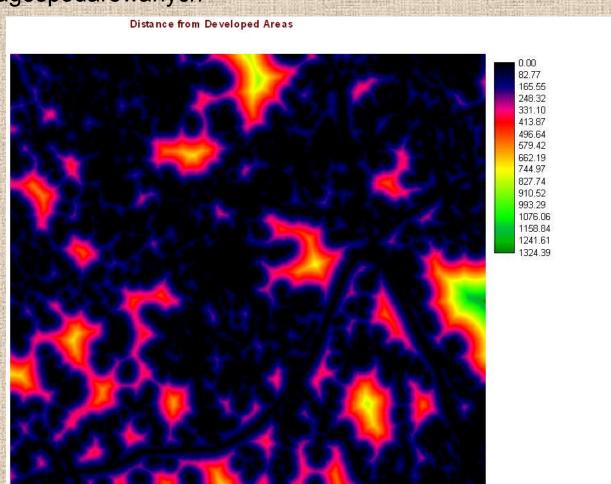
Czynniki:

1. Odległość od wód i mokradeł

Czynniki:

1. Bliskość obszarów zagospodarowanych

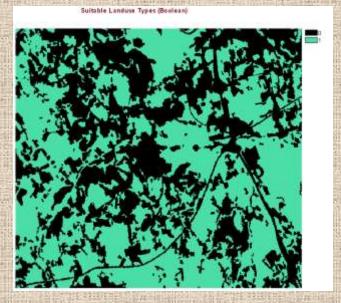

Metoda boolowska

Wszystkie kryteria (zarówno ograniczenia jak i czynniki) standaryzowane są do postaci map zerojedynkowych (boolowskich), przy czym zero oznacza tereny nieprzydatne a jeden – przydatne.

Następnie określane jest logiczne przecięcie – część wspólna – zbiór lokalizacji spełniających wszystkie kryteria przydatności.

Użytkowanie – las i tereny otwarte

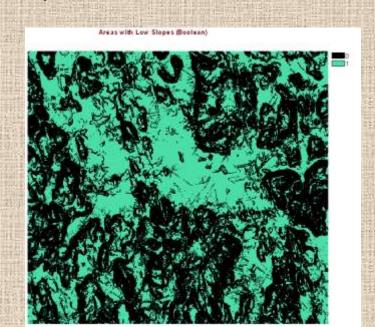
Czas dojazdu do centrum < 10 min

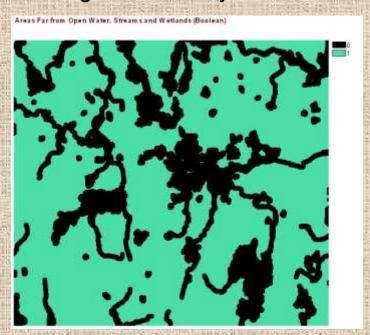
Odległość od dróg < 400 m

Nachylenie < 15%

Odległość od wody > 100 m

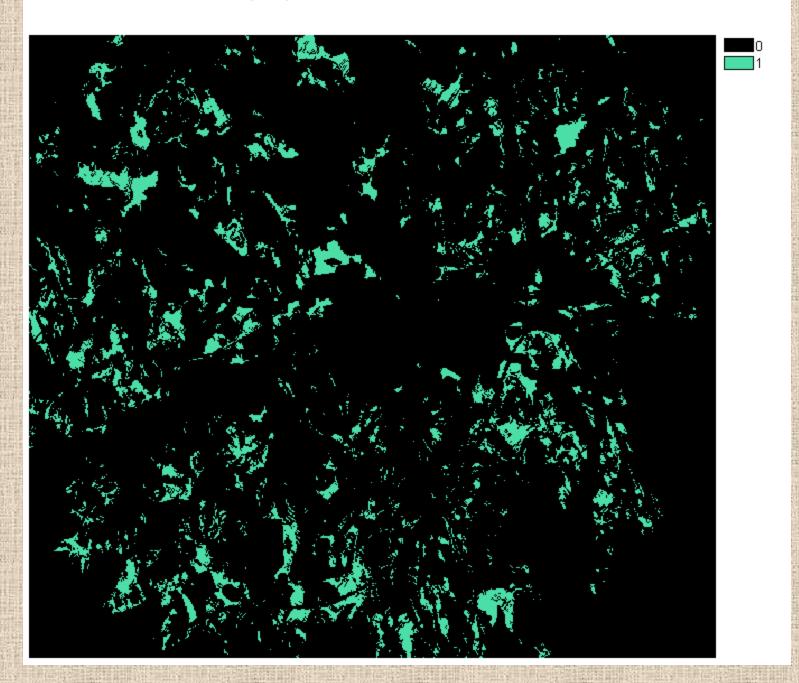

Odległość od obszarów zagospodarowanych

< 300 m

MCE Suitability Map: Boolean Intersection

Metoda boolowska - ograniczenia

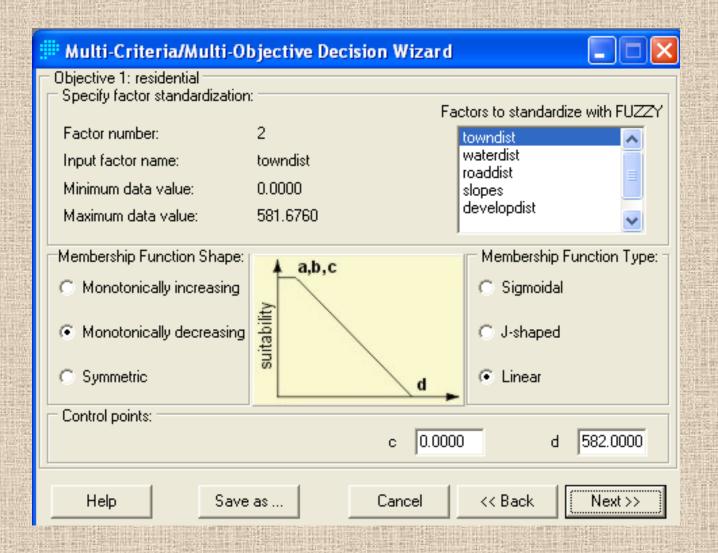
Strategia całkowitej eliminacji ryzyka – brak kompensacji czynników

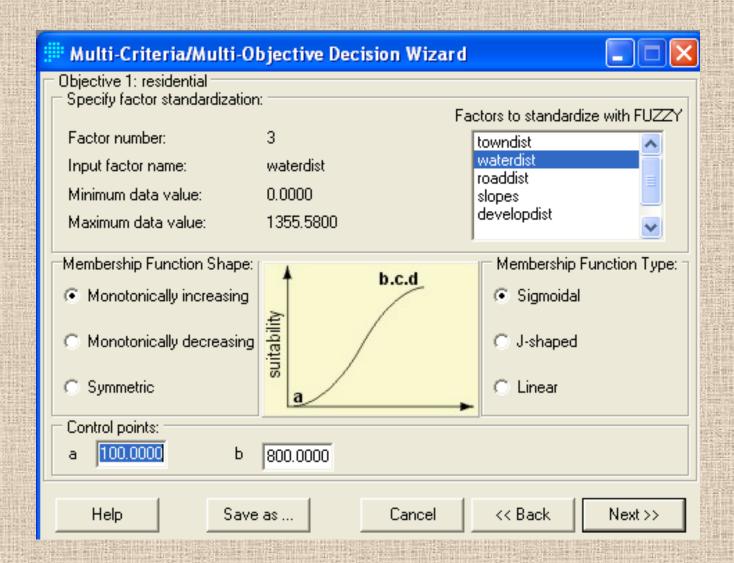
Równy poziom istotności poszczególnych kryteriów

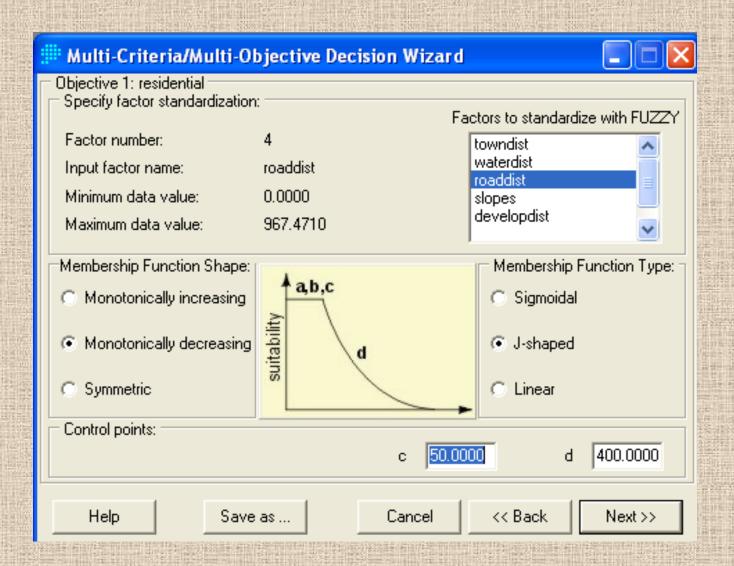
Problem rozmiaru i ciągłości przestrzennej obszarów spełniających kryteria

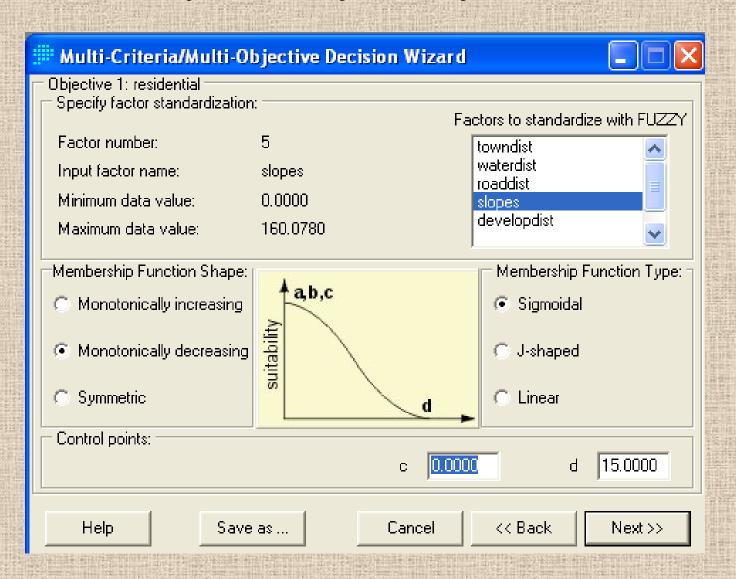
Metoda boolowska – tereny o powierzchni ponad 20 ha

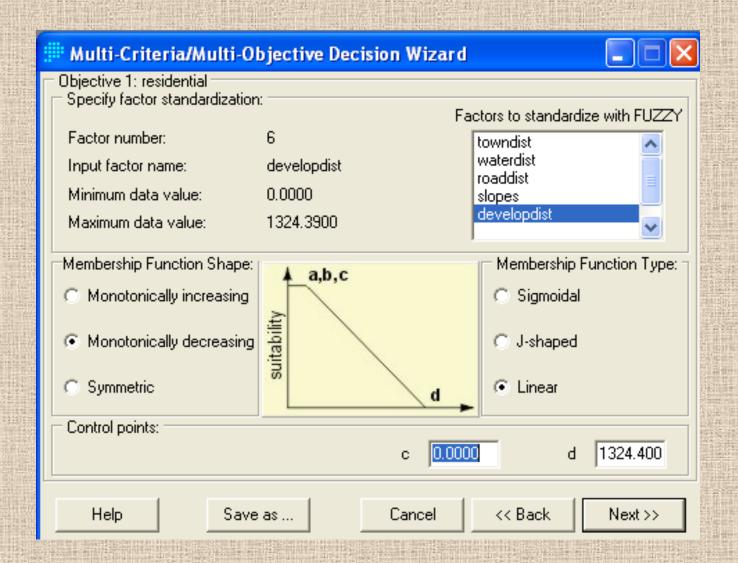

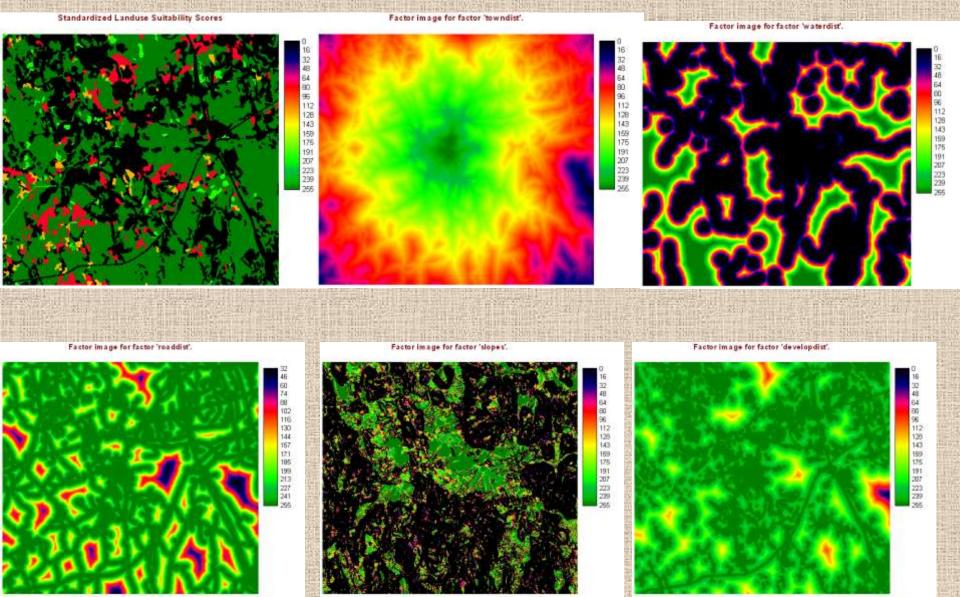

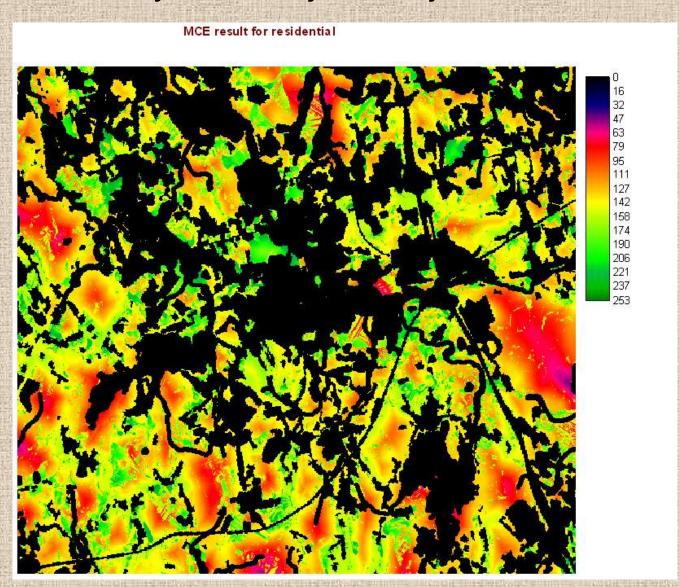

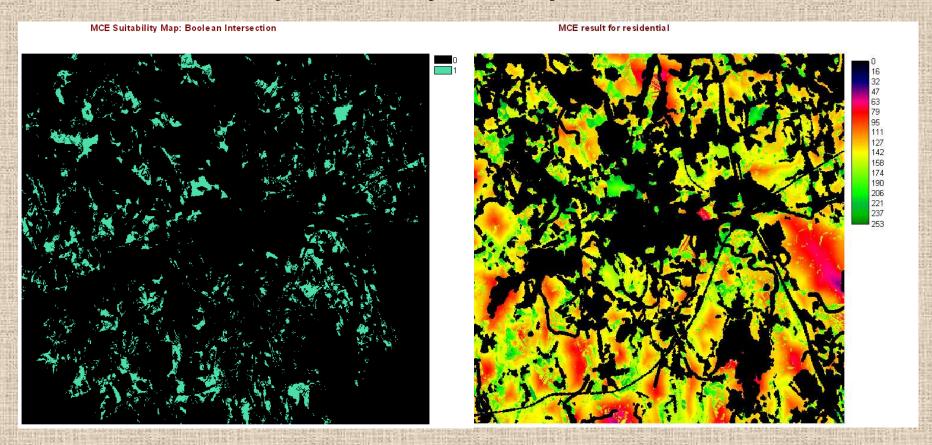
Analiza wieloparametryczna Multi-Criteria Evaluation – MCE

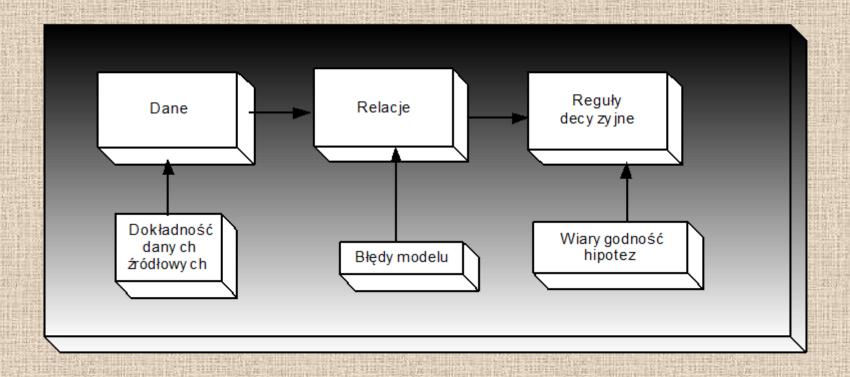
- S-przydatność
- w waga kryterium
- x wartość parametru
- *i* kryterium
- n- ilość kryteriów
- c bariera (ograniczenie)

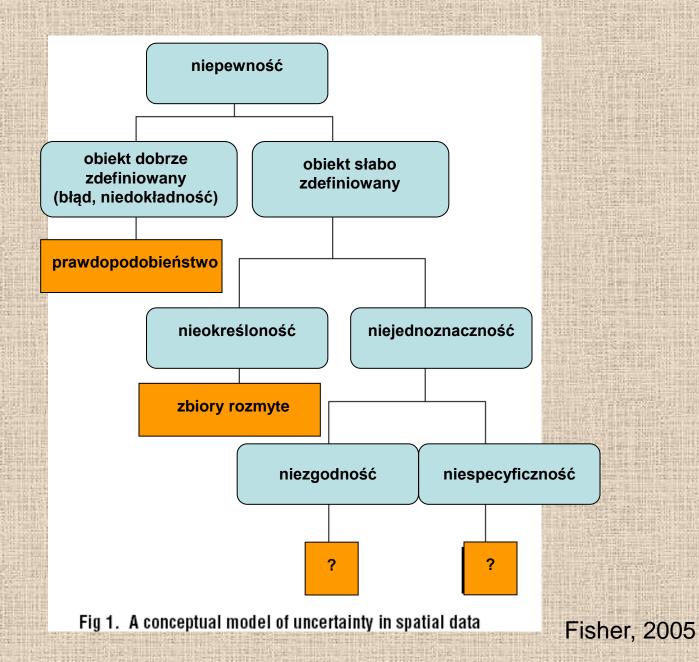
$$S = \sum_{i=1}^{n} w_i x_i$$

$$S = \sum_{i=1}^{n} w_i x_i \prod c_j$$

Pojecie niedokładności odnosi on do obiektów dobrze zdefiniowanych, czyli takich które można oddzielić od innych w oparciu o posiadane przez nie atrybuty i które posiadają określone granice przestrzenne.

Błędy dotyczyć mogą zarówno własności przestrzennych (położenie, przebieg granicy) jak i atrybutowych obiektu.

Źródła błędów i niedokładności danych przestrzennych mogą być różne.

Do najczęściej występujących należą (Fisher, 2005): błędy pomiarowe, błędy w klasyfikacji, błędy wynikające z generalizacji przestrzennej, błędy podczas wprowadzania danych, błędy związane z upływem czasu (nieaktualność danych), błędy powstające podczas przetwarzania danych (np. powstałe w wyniku zaokrągleń).

Ich istnienie powoduje, że wartość atrybutu czy położenie obiektu w przestrzeni nie są pewne i mogą być określone jedynie z pewnym prawdopodobieństwem.

Podobnie jak niedokładność, nieokreśloność dotyczyć może zarówno własności przestrzennych jak i atrybutów.

W pierwszym przypadku wynika ona z braku wyraźnych granic obiektu, w drugim – z braku jednoznacznych kryteriów klasyfikacji (Longley i in. 2006).

Przykładem obiektu, z którym może wiązać się nieokreśloność jest las.

Granica lasu posiada często charakter ekotonalny i trudno jednoznacznie określić jej przebieg.

Problemy sprawiać może również zaklasyfikowanie konkretnego obiektu do określonej podklasy, czyli na przykład decyzja czy mamy do czynienia z lasem liściastym (z niewielką ilością drzew iglastych) czy mieszanym (o ogromnej przewadze drzew liściastych).

Jedną z metod postępowania w przypadku występowania nieokreśloności danych przestrzennych jest zastosowanie teorii zbiorów rozmytych.

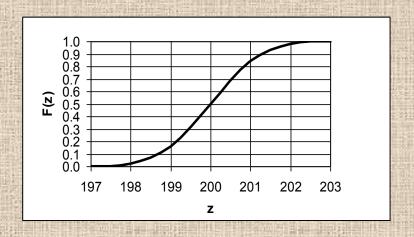
Niejednoznaczność pojawia się w przypadku, gdy wątpliwość do jakiej klasy należy zaliczyć dany obiekt pojawia się z powodu różniących się między sobą definicji klas (systemów klasyfikacji).

Przykład stanowić mogą różniące się w poszczególnych krajach systemy klasyfikacji gleb. W sytuacji kiedy następuje konieczność przekształcenia mapy glebowej z jednego systemu klasyfikacyjnego do innego (np. w obszarach przygranicznych) mogą wystąpić problemy związane z nakładaniem się klas (profile glebowe należące do jednej klasy w określonym systemie klasyfikacyjnym należałyby do dwóch różnych klas w innym systemie).

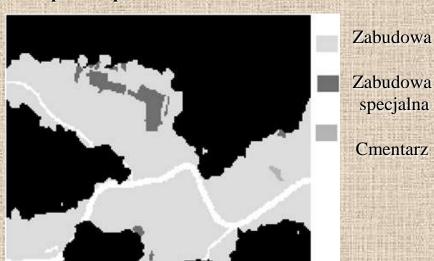
Niejednoznaczność powstawać może również w wyniku stosowania różnych kryteriów dla określania tej samej klasy obiektów.

Niepewność dotycząca danych wejściowych w procesie analizy przestrzennej propaguje na wyniki prowadzonych analiz, które często wzbogacają bazę systemu i jako istniejące w niej dane mogą być wykorzystywane w kolejnych analizach

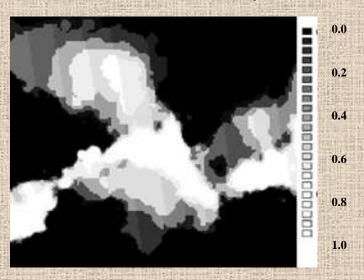
Wykres dystrybuanty rozkładu normalnego (200,1)

Obszar zalany z prawdopodobieństwem 90%

Mapa prawdopodobieństwa, że obszar zostanie zalany

Metoda "twarda" (kolor ciemno szary) metoda "miękka" z pozostawieniem 10% ryzyka (kolor szary)

